

Председницима Републике и Владе

У циљу остваривања правне сигурности и спречавања правног хаоса неопходно је ставити ван снаге неприменљив и непотребан пропис о равноправности џендера, односно „Закон о родној равноправности“.

Разлози:

- У тренутку усвајања Закона (20.05.2021.) права жена, деце, породица и њихова заштита од насиља били су заштићени са преко 30 међународних прописа: Повеље УН,

Резолуције, Конвенције, Директиве, Препоруке Комитета министара ЕУ итд.

- Сагласно међународним прописима и Србија је својим прописима пружала исту заштиту: Устав, Закон о равноправности полова, Закон о забрани од дискриминације, Закон о заштити од насиља у породици, Кривични законик итд.

- Спорним Законом о родној равноправности - дотадашњи положај и „видљивост“ жена су драстично смањени. Жена је у потпуности изједначена са свим осталим џендерима или родним идентитетима (мушкарцима који се изјашњавају као жене, женама које се изјашњавају као мушкарци јер се тако осећају, мушкарцима који се изјашњавају као жене у циљу учествовања у женским клубовима, на такмичењима итд.). Закон а ни пракса до данас нису обзнанили о којим родним идентитетима се ради, колико их има, да ли се доказују лекарским налазима, одлукама управних органа или је довољна обична изјава без обавезе доказивања итд.

- Остваривање равноправности џендера, како је предвиђено, оствариће се употребом „родно осетљивог језика“, за који иначе не постоје: речник, граматика, правопис, шифарник делатности, шифарник професија, наставни кадар итд. Међутим, то није била сметња да се за непримењивање непостојећег родно осетљивог језика утврде новчане казне до 2.000.000,00 динара и затворска казна до 5 година.

- Употребу српског језика и ћирилице и стечених права гарантују Устав и око 30 закона. Поред тих обавезујућих прописа, Кривични законик предвиђа новчану казну и казну затвора до једне године свакоме, ко грађанину ускрати или ограничи употребу језика или писма којим се служи.

- Према ставу Министарства за људска и мањинска права и друштвени дијалог, Министарство није надлежно за организацију писања и израде: речника, граматике, правописа, шифарника делатности, шифарника професија, утврђивања џендерских идентитета итд. За то су, како каже Министарство, надлежне друге институције: САНУ, Институт за српски језик САНУ, Матица српска и Одбор за стандардизацију српског језика - којима се у том циљу до данас нико није обратио.

- На питање надлежним институцијама - да ли примењују родно осетљив језик, већина

министарстава, САНУ, Институт за српски језик САНУ, Матица српска, Одбор за стандардизацију српског језика ... одговорили су да у своме раду користите искључиво Устав, законе и стандарде који регулишу употребу српског језика и ћирилице.

- Закон о родној равноправности, који женама и мушкарцима даје далеко мање права него што је то било предвиђено претходним Законом о равноправности полова, припремљен је у време пандемије и усвојен је у Скупштини без опозиције и без претходне јавне расправе. На дан усвајања Закона, Министарству за људска права и Скупштини стигли су предлози Високог савета судства да се предлог Закона повуче из процедуре јер је супротан Уставу, уз напомену да ће његова примена створити судовима и судијама непремостиве проблеме и тешкоће.

Стављањем ван снаге Закона о родној равноправности, у правни промет би се вратио Закон о равноправности полова и никакве штетне последице не би наступиле јер није могуће, чак и под казнама, применити непостојећи „родно осетљив језик“ и то према неутврђеним џендерима или родним идентитетима. Гестом стављања ван снаге Закона о родној равноправности, из наведених и других ненаведених разлога, Председник би потврдио да стоји иза вишедневних позива грађанима да се укључе у решавање општих проблема.

(Адвокатска канцеларија Радић)